

TENSIÓ, A DINS I A FORA. Les escenes de tensió no van circumscriure's a l'interior de la seu de Ferraz, ni de bon tros. Al carrer, desenes de militants i simpatitzants protestaven contra la defenestració de Sánchez, i els periodistes, als quals se'ls va prohibir accedir a l'edifici, se'n feien ressò.

→ ha comprovat que les bases simpatitzaven bastant més amb ell que no amb Díaz, potser perquè no els agradava el menysteniment a què ella i la resta de barons principals van sotmetre'l des del minut zero.

Aquesta onada de simpatia, ben palpable, va revestir Sánchez d'un aire messiànic, cosa que va distanciar-lo cada cop més d'aquells que només el volien com a secretari general de trànsit. El distanciament era cada cop més gran, i va esclatar de manera definitiva al comitè federal de l'1 d'octubre.

Juan Cornejo, secretari d'organització del PSOE andalús, va intentar agredir Sánchez en dues ocasions. Es negava a acceptar el vot en urna que defensaven els membres de l'executiva que no havien presentat la dimissió i que van assistir al comitè. Una persona que va presenciar l'escena explica que el secretari general s'ho mirava "impàvid, al·lucinat". Jesús Fernández Vaquero, el secretari d'organització de la federació manxega, va arribar a propinar-li un cop de puny a un empleat del partit.

"Va ser molt desagradable. Les federacions díscles van arribar a Madrid amb la intenció de rebentar-ho tot, i quan parlava algú de l'executiva, ho havia de fer entre un núvol d'insults", explica un veterà, encara espantat, malgrat els dies que han transcorregut. "Va ser la primera vegada en què vam haver de mostrar el DNI abans d'accedir a la sala", afegeix.

En un altre passatge tragicòmic, l'andalusa Verónica Pérez, presidenta del comitè federal, que poques hores abans s'havia intitulat "l'única autoritat del PSOE", va abraçar el micròfon perquè el basc Rodolfo Ares, que també integrava la mesa presidencial del comitè i donava suport a Sánchez, no poguera adreçar-se a l'auditori. Una sensació d'aldarull permanent que va irritar Jorge Alarte, secretari general del PSPV-PSOE del 2008 al 2012, qui va decidir tocar el dos. A l'hora de dinar, va marxar de Ferraz i no hi va tornar.

EFE

"Va telefonar-me un missatge per dir-me que ja no tornaria", explica un company de federació, "estava molt afectat per tot el que estava passant, perquè li recordava el congrés d'Alacant del 2012, quan desenes i desenes de militants van demanar la paraula per criticar la seua gestió, en alguns casos amb un to de menyspreu evident". Una altra persona que va comunicar-se amb ell començant que Alarte es va veure tan superat per les circumstàncies que va venir a acomiadar-se del comitè federal per sempre més: "A partir d'avui, seré un simple votant del PSOE, res més que això".

D'actituds cridaneres, n'hi va haver moltes. A ningú no li va passar desapercebut el to excessiu de José Blanco, qui fou secretari d'organització de José Luis Rodríguez Zapatero i ministre de Foment. "Estava histèric, interrompia tothom", explica una font; "se'l veia exaltadíssim i amb el rostre enrogit", confirma una altra. Va ser Blanco, de fet, qui va proclamar que la comissió de drets i

garanties del PSOE venia a ser el Tribunal Constitucional del partit i que, per tant, calia assumir els seus dictàmens. Una postura també defensava enèrgicament Susana Díaz, però que va trobar l'oposició de Josep Borrell, que, amb un to molt més assossegat, va tractar de posar-hi pau:

—Companya, tu t'has llegit els nostres estatuts?

I, efectivament, per a molts dirigents socialistes, el més dramàtic de tot va ser comprovar que, davant una situació de bloqueig com la que es va crear, el partit no disposa d'un mecanisme de resolució de conflictes. La comissió de drets i garanties és un òrgan purament consultiu, sense capacitat executiva i les decisions de la qual mai no són vinculants.

La tensió del matí d'immolació socialista queda resumida en la petició de torns de paraula. Més de 150, quan sovint no arriben a demanar-se'n més de 20. A una mitjana de deu minuts per cada orador, calien unes 25 hores, per

